

Nyhedsbrev fra Dansk Palæstinensisk Venskabsforening

April 2025

Kære Medlemmer

Natten til den 18. marts 2025 blev den blodigste nat i Gaza siden det israelske folkemord begyndte 8. oktober 2023, og markerede samtidig en total ende på den skrøbelige våbenhvile.

Israel valgte at tæppebombe Gaza natten igennem med langt over 400 ofre som følge – heraf 174 børn – og tusindvis af sårede. Situationen forværres af den manglende nødhjælp og adgang til strøm, som Israel ligeledes har påført området, hvorfor både lægehjælp og adgang til frisk vand har gjort redningsarbejdet noget nær umuligt. Sårede må transporteres ved hjælp af hestekøretøjer, de ganske få hospitalslignende faciliteter, der er tilbage, kan ikke komme i nærheden af at yde den lægehjælp, der er behov for.

Katastrofen har nået uanede højder for den i forvejen traumatiserede befolkning i det udbombede område. Hvordan kunne det ske og hvorfor, spørger mange verden over sig selv.

Svaret er desværre uhyggeligt enkelt og har rod i Netanyahus desperate forsøg på at fastholde magten i Israel. Korruptionsretssagen mod ham trænger ham op i en krog, der givet vis vil forårsage hans afgang. Derfor vil han benytte enhver metode til at få fokus væk fra denne, hvilket nu også er

lykkedes, idet den er sat på pause efter angrebet på Gaza. Samtidig banede angrebet vejen for, at den ultra-højreorienterede bosætter Ben-Gvir atter kunne indtræde i Netanyahu's regering som sikkerhedsminister og dermed fastholde flertallet.

Overgrebet er således genoptaget med fuld styrke og eventuelle forhandlinger om våbenhvilens fase to synes nu fuldstændig usandsynlig. Men Netanyahu mødes igen af massive demonstrationer i Israel, anført af de pårørende til de resterende gidsler i Gaza, som kræver, at den aftale, der allerede var indgået om en tre-faset våbenhvile fastholdes, da de – med rette – frygter, at ingen gidsler vender tilbage i live, såfremt Israel fortsætter bombardementerne.

Der hersker næppe nogen tvivl om, at både Trump ved magten i USA og hans udtalelser om forflytning af den palæstinensiske befolkning i Gaza, også har haft afgørende betydning for, at Netanyahu handler som han gør. Han ved, at han har Trumps støtte til at genoptage krigen, og det er da også bekræftet, at Det Hvide Hus var både orienteret om og havde givet grønt lys til angrebet 18. marts 2025.

På den besatte Vestbred fortsætter den israelske besættelsesmagt i tæt samarbejde med svært bevæbnede bosættere med såvel destruktion af hele byer som annektering af stadig flere palæstinensiske områder. Med ca. 50 dræbte siden januar 2025, tusinder tilbageholdte som følge af de daglige kidnapninger og de natlige terroriserende husransagninger samt et Israelsk jerngreb, der de facto har lukket hele den besatte Vestbred ned, er situationen også her særdeles kritisk for den palæstinensiske befolkning. Palæstinenserne både trygler om og er afhængig af, at resten af det internationale samfund reagerer, handler og lægger pres på det israelske regime i Tel Aviv.

I den positive ende modtog den palæstinensiske/israelske dokumentar ”No Other Land” årets Oscar for bedste dokumentarfilm. Dokumentaren har afsat i landsbyen Masaffer Yatta på den besatte Vestbred, hvor den palæstinensiske instruktør Basel Adra selv er bosat. Vi følger de lokales kamp mod overfald, angreb og nedrivninger af boliger fra hhv. bosættere og den israelske besættelseshær. Trods en Oscar-statuar vises filmen fortsat ikke i USA, og det officielle Israel reagerede med voldsom protest mod tildelingen af prisen.

Allerede dagen efter Oscar uddelingen blev Masaffer Yatta udsat for voldsomme angreb fra bosættere beskyttet af den israelske besættelseshær, mens den israelske medinstruktør Yuval Abraham lever under jorden, fordi han er stærkt truet i Israel.

Sidst i marts blev en af de to palæstinensiske instruktører, Hamadan Ballal, først overfaldet, tæsket og mishandlet af bosætterne, mens han befandt sig hjem i netop Masaffer Yatta. Siden blev han også kidnappet, tæsket og fængslet i ca. et døgn af besættelsessoldaterne. Bosætterne som mishandlede ham skete der intet med.

Dokumentaren – og ikke mindst Oscar prisen – har været med til at udbrede og sætte yderligere fokus på ikke blot situationen på den besatte Vestbred, men også på situationen i Gaza. Det er tillige en yderst vigtig pointe, at langt fra alle israelere støtter op om den fortsatte besættelse og undertrykkelse af det palæstinensiske folk, og at vejen frem mod en fredelig sameksistens kun kan foregå ved, at alle har frihed, retfærdighed og lighed.

Vibeke Genefke
På vegne af bestyrelsen

Dansk Palæstinensisk Venskabsforening er bo- og arveafgiftsfri

Foreningen er nu bo- og arveafgiftsfri. Vi kan glædeligt orientere om, at Dansk Palæstinensisk Venskabsforening har søgt om og er blevet godkendt af SKAT til at modtage arv, som kan testamenteres til foreningen, uden at der skal betales hverken boafgift eller arveafgift.

Vi kunne ikke gøre det uden jer!

Vi oplever fortsat en enorm interesse og et behov for information. Vi kan i skrivende stund konstatere, at det indtil videre har dannet grundlag for intet mindre end 133 oplæg/foredrag/debatter over hele landet og ikke mindst over 650 interviews med skole-/gymnasieelever siden oktober sidste år. Dertil kommer hundredvis af interviews i diverse medier.

Om end det er et kæmpe og meget tidskrævende arbejde, er det også en absolut grundsten i vores virke, og vi oplever at blive mødt med stor respekt og ikke mindst stor imødekommenhed.

Vores frivillige foreningsarbejde, der har til formål at oplyse om Palæstina, er forudsat af jeres støtte både solidarisk og økonomisk, så det påskønner vi i høj grad – og det vil vi gerne sige stort tak for. Jeres økonomiske gavmildhed skaber grobund for vores arbejde for palæstinenserne rettigheder og et frit Palæstina. Derfor håber vi også meget på, at I vil fortsætte som medlemmer og huske jeres årlige betaling.

Betalingsoplysninger finder I her i nyhedsbrevet eller på foreningens hjemmeside. Læs videre nedenfor for mere information.

Tak for jeres uvurderlige indsats, støtte og opbakning!

Intet af denne frivillige indsats ville kunne lade gøre uden jeres essentielle og endda gavmilde støtte og opbakning. TAK.

No Other Land

Af, Ole Christensen, frivillig i Dansk-Palæstinensisk Venskabsforening

I juni 2024 anmeldte Pia Sigmund dokumentarfilmen ”Not Other Land” i nyhedsbrevet fra DPV, da filmen fik prisen for bedste dokumentar ved Berlinale. Senere på året kunne dokumentaren ses på CPH: DOX, hvor den vandt publikumsprisen.

Nu har dokumentaren så også vundet en Oscar for bedste dokumentar i 2025.

No Other Land er en hjerteskræende og chokerende dokumentarfilm. No Other Land skildrer, hvorledes palæstinensiske børn, voksne og hele familier udsættes for forfølgelse og forsøges fjernet af det israelske militær og ulovlige, jødiske bosættere på Vestbredden.

Filmen er skabt af et kollektiv af palæstinensiske og israelske aktivister og filmskabere, hvoraf de to, Basel Adra en palæstinensisk aktivist og Yuval Abraham en israelsk journalist har et usædvanligt venskab. Basel og Yuval er også filmens hovedpersoner.

I forbindelse med Oscar-prisoverrækkelsen d. 2. marts i år sætter Basel og Yuval ord på, hvad der har fået dem til at lave denne film sammen. Basel siger: ” 'No Other Land' reflekterer den barske realitet, som vi har udholdt i årtier, mens vi opfordrer til at tage seriøse skridt mod at stoppe uretfærdigheden og den etniske udrensning af palæstinensere. Yuval supplerer: ” Når jeg ser på Basel, ser jeg min bror. Men vi er ikke lige. Vi lever i et regime, hvor jeg er fri under civil lov, og Basel er under militær lov, der ødelægger hans liv... Kan I ikke se, at vi er bundet sammen? At mit folk kan blive sikkert, hvis Basels folk er frit og sikkert? ”. I følge Yuval havde holdet bag dokumentaren slået sig sammen, fordi ”deres stemmer er stærkere sammen”.

(<https://www.dr.dk/nyheder/udland/anora-stjal-showet-og-blev-nattens-helt-stor-oscarvinder>)

Dokumentaren er et stærkt filmisk vidnesbyrd, som er rystende at se på og ikke til at begribe. Undervejs i filmen konfronteres man hele tiden med nye sammenstød mellem palæstinensiske familier og den militære overmagt. Ind i mellem opleves også, hvorledes de ulovlige, israelske bosættere opfører sig. Og ofte med det israelske militær som passive tilskuere.

Det er overgribende af se disse almindelige mennesker (palæstinensiske børn og voksne) blive udsat for den form for nedværdigende behandling, fysiske overgreb og få jævnet deres huse med jorden. Det varer i 95 minutter. I virkeligheden har det stået på siden Nakbaen i 1948, hvor over 700.000 palæstinensere blev fordrevet fra deres hjem og sendt i flygtningelejre.

Dokumentarens store force er dens evne til at vise, hvor umenneskeligt det i virkeligheden er for de palæstinensiske beboere at leve og bo på Vestbredden i dag. Filmen styrke er tillige, at vægten er lagt på at beskrive hverdagen og de hverdagslignende aktiviteter. Og ikke mindst hvor nemt man kan miste alt det, der kendetegner ens hverdagsliv. Det er skræmmende.

På uhyggelig vis afspejler dokumentaren virkeligheden. På DR's hjemmeside d. 25.3 var overskriften: ”Han vandt en Oscar om bosættervold på Vestbredden. Nu er han selv blevet overfaldet og arresteret, fortæller øjenvitner”. Den overfaldne og anholdte er Hamdan Ballal, der er medinstruktør på dokumentarfilmen. Den israelske journalist Yoav Abraham (den ene af de to hovedpersoner i filmen) beretter om, ”at Ballal blev tævet af bosætterne, blødte og blev såret i hovedet og i maven”. Desuden fortæller han til CNN, at ”Israelsk militær var vidne til episoden uden at bryde ind”.

Det er på høje tid, at vi danskere trækker på vores såkaldte humanistiske menneskesyn og reagerer på palæstinenserne lidelser. Vi må på alle måder tage afstand fra en Israelsk statsmagt, der bedriver etnisk udrensning af et hidtil uset omfang i verdenshistorien. Såvel dokumentaren No Other Land som virkeligheden på Vestbredden giver os syn for sagen.

Kommentar i POV International

Foreningens formand, Fathi El-Abed, og Ole Christensen fik følgende kommentar bragt i POV International (den 3. april 2025) som et svar på den uvenlige og usaglige ”anmeldelse” af Ilan Pappes nyeste bog i såvel Kristeligt Dagblad som i POV International. Kristeligt Dagblad ville ikke bringe kommentaren!

BØGER // KOMMENTAR – Den israelske historiker Ilan Pappés bog *En kort historie om Israel-Palæstina-konflikten* giver palæstinenserne en stemme i en konflikt, der rækker langt ud over Mellemøsten.

Af, Ole Christensen - cand. mag og

Fathi El-Abed - formand for Dansk Palæstinensisk Venskabsforening

I sin nye bog, *En kort historie om Israel-Palæstina-konflikten* (Klim, 2025), giver den anerkendte israelske historiker Ilan Pappé en nuanceret beskrivelse af, hvorfor og hvordan konflikten mellem Israel og Palæstina har udviklet sig så katastrofalt.

Bogen er blevet anmeldt flere steder, men for os er det tydeligt, at der ikke så meget er tale om egentlige anmeldelser, der på en ordentlig måde belyser bogens styrker og svagheder.

Flere af reaktionerne er skingre i tonen og karakteriserer bogen som “mere kampskrift end kortlægning” (*POV International*, 24. marts) og som en “legitimering af Hamas’ terror” (*Kristeligt Dagblad*, 13. marts).

Vi mener, at der er tale om en nuanceret bog, som forsøger – i kort form – at give ét billede af den historiske udvikling og dermed give almindelige mennesker mulighed for at forstå baggrunde, årsager og virkninger. I mange beskrivelser af den langvarige konflikt fremstilles Israel ofte som offeret og den forurettede part, mens palæstinenserne usynliggøres og næsten beskrives som ikke-mennesker. Ilan Pappé bryder med denne tilgang og giver palæstinenserne en stemme og en plads i historien.

Nakbaens begyndelse og FN’s utilstrækkelighed

Her er nogle centrale nedslag i bogen, som tilsammen giver os et nyt udsigtspunkt for at forstå denne katastrofale konflikt, der – for os at se – har store konsekvenser for hele menneskeheden.

Pappé slår i begyndelsen fast, at konflikten ikke begyndte den 7. oktober 2023. Han beskriver, hvordan FN’s generalsekretær António Guterres ganske vist fordømte Hamas’ angreb, men samtidig mindede verden om, “at palæstinenserne i kølvandet på krigen i 1967 havde været underkastet 56 års kvælende besættelse”.

Perioden frem til Nakbaen i 1948, hvor palæstinenserne blev fordrevet, var præget af eskalerende konflikter og fejlslagen diplomati. I begyndelsen af 1947 havde Storbritannien fået nok af sit engagement som kolonimagt i Palæstina og henviste spørgsmålet om Palæstinas fremtid til FN. Men heller ikke FN viste handlekraft.

Pappé konkluderer: “I modsætning til palæstinenserne, som udfoldede store anstrengelser for at sikre sig international legitimitet, betragtede zionistbevægelsen afslutningen på mandattiden som en mulighed for hurtigt at befæste deres dominans i området. ”

Den 29. november 1947 stemte FN’s Generalforsamling for Resolution 181 og gennemførte en deling af Palæstina, som zionisterne fejrede, da de nu fik den jødiske stat, de havde ønsket. For palæstinenserne “var det den dag, Nakbaen begyndte – dagen som varslede en katastrofe, der stadig pågår”.

Intifada og kolonisering

Den etniske udrensning af Palæstina siden 1948 beskrives som en vedvarende proces, af palæstinenserne kaldt *al-Nakba al-Mustamirra*, den fortsatte Nakba.

Ifølge Pappé er det grunden til, at mange forskere i dag betegner Israel som “et bosætterkolonialistisk samfund”.

Befolkningen i de besatte områder har gennem mere end 40 år oplevet fordrivelse, arrestationer og tilbageholdelser uden grund. Et oprør ulmede: Den Første Intifada brød ud i 1987. Palæstinenserne indledte overvejende en ikke-voldelig protestbevægelse, men blev mødt af den israelske hær. Tusindvis blev dræbt, mange blev tilbageholdt uden rettergang, og kollektiv afstraffelse var udbredt.

Radikalisering og demokratisk afvisning

I de følgende år frem til 2000 lykkedes det stadig ikke at finde politiske løsninger. Pappé beskriver, hvordan både israelske og palæstinensiske politiske grupperinger har ændret sig over tid, og hvordan konflikten er blevet skærpet. De ulovlige israelske bosættelser har især været kilde til eskalerende vold og konfrontationer.

Han belyser også radikaliseringen af Hamas. I 2006 blev der afholdt valg, hvor Hamas opnåede 44% af stemmerne og flertal i Det Palæstinensiske Nationalråd. De dannede regering, men omverdenen nægtede at anerkende resultatet, og mange Hamas-medlemmer blev arresteret.

Pappé skriver: “Man skal forstå den nuværende udvikling i Hamas i denne sammenhæng: da de stillede op i et demokratisk valg og tydeligvis vandt, blev resultatet forkastet af stater, som man ellers formodede var demokratiske. Det gav kun anledning til yderligere radikalisering ... De Hamaskrigere, som den 7. oktober stormede ind i Israel, var hovedsageligt unge mennesker, som havde lært voldens sprog af de bomber, som Israel havde kastet over dem. Dette er ikke en retfærdiggørelse af, hvad de begik. Men vi kan ikke være sikre på, at vi, hvis vi havde været udsat for det samme traume uden nogen løsning i sigte, ville have reageret meget bedre.”

Et Israel i splid med sig selv

Til slut i bogen retter Pappé blikket mod staten Israel. Ved valget i 2022 vendte Netanyahu tilbage til magten. Pappé analyserer den aktuelle styreform, det israelske juridiske system og den interne splittelse. Den yderste højrefløj kom til magten med ønsket om en teokratisk stat – altså et styre, hvor politisk magt ligger hos en religiøs elite.

Han beskriver, hvordan staten Israel omkring 7. oktober 2023 var på randen af borgerkrig: Delt i to lejre, med meget lidt til fælles. Det gamle, sekulære og pluralistiske Israel – og staten Judæa, opstået i bosættelserne.

Pappé vurderer: “Den krig blev glemt for øjeblikket, da Israel stod sammen om at straffe alle indbyggerne i Gaza for Hamas’ handlinger. Men sprækkerne bliver stadig større.”

Det er os en gåde, hvordan dette kan tolkes som andet end en forklaring på den dybt tragiske udvikling, der har kendetegnet konflikten gennem årtier – medmindre hensigten er at mistænkeliggøre Ilan Pappé, som tydeligvis er en torn i øjet på enhver, der blindt støtter Israel.

Det er vores håb, at bogen kan øge forståelsen af, hvad der er årsag og virkning i denne konflikt – og at vi som danskere derigennem kan blive bedre til at vise solidaritet med det palæstinensiske folk.

Vi beklager

Har du sendt os en e-mail på danpal@danpal.dk de seneste uger og måneder med f.eks. spørgsmål, et forslag eller bestilling af plakaten Visit Palestine og/eller fra vores webshop (ikke ret meget tilbage her), så skal vi beklage, at du måske er blandt de mange, som enten intet har hørt fra os eller ikke har fået din bestilling.

Det skyldes to ting; 1) vores hjemmeside og e-mail er blevet hacket/forsøgt hacket adskillige gange det seneste 16 måneder, 2) Den enorme mængde af henvendelser med hundredvis af e-mails og ønsker om medlemskaber hver eneste uge de seneste over 15 måneder har skabt et overvældende pres på vores e-mail system, hvor mange henvendelser endte i "spam-indbakken" og siden er forsvundet. Det beklager vi naturligvis.

Vi opfordrer vores medlemmer til at prøve igen, og vi håber at kunne besvare henvendelserne og/eller at levere de bestilte tilbageværende produkter – særligt "Visit Palestine" plakaten. Ellers vil vi melde tilbage så hurtigt som muligt.

Tak til jer alle for jeres forståelse.

Har du betalt dit kontingent?

Vi har brug for din støtte for at kunne fortsætte foreningens vigtige oplysningsarbejde.

Foreningen kører på frivillig basis, så alle indkomne midler går ubeskåret til den palæstinensiske sags tjeneste.

Medlemskab koster kun 150kr. pr. år. For pensionister, arbejdsledige og unge under uddannelse er kontingentet kun 100 kr. pr. år.

Beløbet kan indsættes på giro 931-8119 eller overføres via netbank til: Reg.

nr.: 0268

Kontonr.: 000 931 8119

Du kan også benytte Mobilepay nr. 65841 til alle former for overførsler og indbetalinger til foreningen.

Ønsker du at melde/afmelde nyhedsbrevet?

Find **meld/afmeld** knappen på hjemmesiden (under Medlemskab af DPV). Afmelding sker herefter automatisk.

Dansk Palæstinensisk Venskabsforening
Danish Palestinian Friendship Association | الدنماركية الفلسطينية الصداقة جمعية
Dronningensgade 14 | DK-1420 København K, Denmark | Tel. +45 35 35 48 68 E-mail:
danpal@danpal.dk | Websites: www.danpal.dk